

графік консультацій); 2) змістова частина (навчальні плани, навчальні та робочі програми; електронні підручники, посібники, методичні рекомендації, довідники енциклопедії, словники, хрестоматії; розгорнуті плани лекційних, семінарських і практичних занять; список основної та додаткової літератури, в тому числі гіперпосилання на ресурси електронної бібліотеки, освітнього Web-сервера навчального закладу та мережі Internet; перелік тем індивідуальних науково-дослідницьких завдань, творчих робіт; методичні рекомендації щодо роботи з електронними матеріалами).

Література:

1. Аленичева Е. *Этапы создания электронных учебников* / Елена Аленичева, Петр Монастырев // *Высшее образование в России*. – 2001. – № 5. – С.103-105.
2. Гречихин А. А. *Вузовская учебная книга: Типология, стандартизация, компьютеризация : учеб.-метод. пособ. в помощь авт. и ред.* / А. А. Гречихин, Ю. Г. Древец. – М. : Логос; Московского гос. ун-та печати, 2000. – 255 с.
3. Захарова Т. Б. *Профильная дифференциация обучения информатике на старшей ступени школы* / Т. Б.Захарова. – М., 1997. – 212 с.
4. *Основи нових інформаційних технологій навчання* / За ред. Ю. І. Машиця. – К. : ІЗМН, 1997. – 264 с.
5. *Теоретические основы создания образовательных электронных изданий* / М. И. Беляев, В. М. Вымятин, С. Г. Григорьев. – Томск : Изд-во Томского ун-та, 2002. – 86 с.
6. Шмегера О. В. *Особенности класифікації навчальних електронних видань // Документознавство. Бібліотекознавство. Інформаційна діяльність: проблеми науки, освіти, практики : матеріали III Міжнар. наук.-практ. конф. [Київ, 16-18 трав. 2006 р.] / Держ. акад. кер. кадрів культури і мистецтв. – К., 2006. – С. 189-191.*

П'ятничка Т. В.,

к. філол. н., доцент кафедри іноземних мов та професійної комунікації ТНЕУ

ІНФОРМАЦІЙНЕ ОСВІТНЄ СЕРЕДОВИЩЕ

Застосування сучасних інформаційних технологій у навчальному процесі вищого навчального закладу є об'єктивною реальністю ХХІ століття. Інформаційно-дидактичні матеріали й інформаційно-комунікативні технології мережі Інтернет стали потужним джерелом отримання знань і викликали появу нових підходів як у методиці проведення семінарських та лекційних занять, так і в організації самостійної, індивідуальної та дослідницької роботи всіх навчальних дисциплін загалом. Рівень комунікативної культури вищої школи залежить від того, наскільки здатні педагог і студент розуміти один одного, відчувати себе партнерами по спілкуванню, будувати суб'єкт-суб'єктні відносини. Викладач стає учасником спільної творчої діяльності, джерелом важливої й цікавої інформації або консультантом з її пошуку, помічником у складній роботі над мовою, іншими засобами комунікації. Він направляє навчальну діяльність, стимулює, заохочує й активізує їхні зусилля [2].

Основною властивістю освіти сьогодення є її мобільність. Гнучкість, різноплановість навчання відбувається завдяки електронним портативним засобам, які дозволяють нам дистанціюватись, але не впливають на якість отримання знань. Якісна освіта сьогодні – це комбінація різних форм отримання знань і сучасних технологій. Оптимальні переваги визначає лише реципієнт. Ефективна взаємодія новітніх інформаційних систем та здатність їх застосування у навчальних і освітніх цілях сприяють належному рівню засвоєння навиків та вмінь, необхідних для професійної діяльності.

Віртуальне навчальне середовище (ВНС) – програмна система, створена для підтримки процесу дистанційного навчання, що акцентує увагу саме на самостійності та індивідуальності навчального процесу, а не на його управлінні, яке притаманне керованому навчальному середовищу [3]. ВНС, зазвичай, використовує мережу Інтернет і забезпечує засоби для автоматичної оцінки знань, комунікації, завантаження матеріалів, опитування. Інноваційність віртуального навчального середовища визначають такі форми вираження думок, позицій, точок зору як блоги та «wiki». ВНС призначене для створення динамічного інформаційного простору, який має на меті забезпечувати продуктивну навчальну діяльність і враховувати всі пізнавальні потреби слухачів [4].

Діяльність щодо активізації комунікативної спрямованості освітнього середовища-простору повинна бути заснована на принципах: особистісного підходу, оскільки зміст, характер спілкування залежать від його учасників, від їхнього особистісного розвитку; дієвого підходу, тобто процес спілкування органічно включається в усі види діяльності й взаємодії людей; культурологічного підходу, оскільки обумовлений об'єктивним зв'язком людини з культурою як із системою цінностей; системного підходу, який включає компоненти соціальні, освітні, предметні, методичні [2].

В умовах переходу до дистанційного навчання вебінари стають базовою технологією, забезпечуючи інтерактивну взаємодію студентів і викладачів. Вебінар – це інтерактивне мережеве навчальне заняття, що проводиться з використанням різноманітних програмних засобів та мережевих ресурсів, які забезпечують високу інформаційну насиченість і активність його учасників в режимі реального часу [1]. Вебінар – популярна форма дистанційного інтерактивного навчання, яка використовується не лише у закладах професійної освіти, а й у діловому середовищі, і не вимагає фізичної присутності всіх його учасників в одній аудиторії. Більшість керівників у бізнес-колах, власники компаній, вважають, що вебінар – це дешевий і якісний шлях підвищення кваліфікації і професійності персоналу за відносно короткий часовий період. Завдяки такому способу отримання знань скорочуються фінансові витрати, має місце економія коштів, що є вигідним як для працівників чи студентів, так і для компаній та освітніх закладів. Навчання

відбувається безпосередньо на робочому місці чи в спеціалізованих технічно обладнаних класах. Залежно від цільової аудиторії можна виокремити наступні види вебінарів: *навчальний* – презентація нових знань за певною темою (подібний лекції); *інформаційний* – його мета – донести інформацію, ознайомити (включає різні інтерактивні види роти); *вебінар-тренінг*; *промовебінар* – організований з метою обміну досвідом або для вирішення організаційних питань; *корпоративний* – проводиться з метою організації співробітників однієї компанії; *іміджевий* має на меті рекламу, просування певного товару чи послуги; *онлайн курси* – вебінари, що об'єднують людей, які працюють над одними питаннями (можуть бути періодичні чи регулярні). В умовах, коли створюється єдиний інтелектуальний і емоційний простір засобами інтернет-технологій, нагальною проблемою стає комбінація класичних педагогічних технологій з інформаційними технологіями навчання [2].

Література:

1. <http://osvita.ua/school/method/34854/>
2. http://osvita.ua/school/lessons_summary/education/46395/
3. <http://vns.lp.edu.ua/>
4. <http://www.universum.kiev.ua/attachments/article/234/url.pdf>

Рибачок С. М.,

к. філол. н., доцент кафедри іноземних мов та професійної комунікації ТНЕУ

ДЕЯКІ АСПЕКТИ МОНІТОРИНГУ ОСВІТНІХ ПОСЛУГ

Навчання іноземних мов у вищій школі як один з основних засобів реалізації інтеграційних та інноваційних процесів, мобільності студентів, науковців та фахівців потребує оновлення та переосмислення цілей, змісту та спрямованості навчального процесу, моніторингу програм, методів, стратегій усвідомлення нових вимог до людського фактору. Моніторинг як комплекс процедур зі спостереження, поточного оцінювання, перевірки й оцінки змісту освіти, використаних методик та якості знань, є основою для обґрунтування шляхів усунення недоліків навчального процесу, основою для прийняття рішень та спрямування цих перетворень на досягнення заданих параметрів розвитку студента, враховуючи особливості особистості студента, його комунікативних здібностей та навичок [1; 2].

Специфіка навчання іноземної мови, на відміну від інших дисциплін, полягає в тому, що викладачеві потрібно сформулювати у студента новий стереотип мовленнєвого спілкування додатково до рідномовного, який вже є. За останні роки в процесі моніторингу навчального процесу, програм, методів, стратегій відносно сучасних тенденцій розвитку суспільства, трансформацій у професійних сферах, викладачами кафедри іноземних мов та професійної